

Tarih: 18.04.2014

Konu: Kutlu Doğum

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ
أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَ يُزَكِّيهِمْ وَ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَ الْحِكْمَةَ وَ إِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلعم):

إِنَّمَا مَتَلَى وَ مَثَلُ أُمَّتِي كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْفَدَ نَارًا ،
فَجَعَلَتْ الدَّابُّ وَ الْقِرَاشُ يَقَعْنَ فِيهِ ، فَأَنَا آخِذٌ
بِحُجْرَتِكُمْ وَ أَنْتُمْ تَفَحَّمُونَ فِيهِ

Aziz Kardeşlerim,

Okuduğum âyet-i kerîmede Rabbimiz şöyle buyuruyor: “**Andolsun ki Allah, müminlere kendi içlerinden bir peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur. O peygamber ki, onlara Allah’ın âyetlerini okur, onları arındırır, onlara kitabı ve hikmeti öğretir. Hâlbuki daha önce onlar apaçık bir dalalet içinde bulunuyorlardı.**” [1]

Okuduğum hadis-i şerifte ise Allah Rasülü (sas) şöyle buyuruyor: “**Benimle ümmetimin durumu (geceleyin) ateş yakan kimsenin hâline benzer. Böcekler ve kelebekler o ateşe düşmeye başlar. İşte ben de sizler ateşe girerken kuşaklarınızdan tutup engellemeye çalışıyorum.**” [2]

Kardeşlerim,

Sevgili Peygamberimiz (sas)’in bir kutlu doğumunu daha idrak ediyoruz. Bu vesileyle Peygamberler zincirinin son halkası, hâtemü’l-enbiya Ahmed-i Mahmud Muhammed Mustafa’ya, onun ehl-i beytine ve ashâbına salât ve selâm olsun!

Rahmet Peygamberi (sas), insanlık değerlerinin aşındığı bir zaman aralığında yeryüzünü şerefliendirdi. Peygamberimiz, rahmet çağrısıyla tarihin akışını değiştirdi. İnsanlığın kalbini ve aklını aydınlattı. Kur’ân-ı Kerîm’i beyan etti. İlâhî mesajı, yaşayan bir hayata dönüştürdü. Rabbimizin varlığını, birliğini ve ebediyet ülkesine seyahatimizi öğretti. Hayatı ve ahlakıyla çağlar üstü örnek oldu. Efendimiz, bütün zamanlarda aklın, ilmin, ahlâkın, sabır ve vefânın,

sadâkat ve samimiyetin, güçlü iken müşfik olmanın, haklı iken özveride bulunmanın, haksızlığa karşı gür sedanın, akıl ve îmânın önündeki engellere karşı yüreğini ortaya koymanın adı oldu. Tüm insanlığa, gecesini gündüz gibi apaydınlık bir yol bıraktı. İnsanlık gerçek medeniyeti onunla tanıdı. Müslümanların ürettiği yüksek kültür ve medeniyet, hep onun öğretileri üzerinde yükseldi.

Kardeşlerim,

Sevgili Peygamberimiz (sas)’in Mekke’de yaktığı İslâm meşalesi tutuşup öyle büyüdü ki tüm zamanları aydınlattı. İmân, teslimiyet, sadâkat ve samimiyetle atılan tohumlar yeşerdi, filizlendi, büyüdü. Bütün çağlarda meyvelerini verdi. İrk, renk, dil, bölge ve coğrafya farkları gibi engeller bir bir aşıldı. Müslümanlar kardeş oldular, tek vücut oldular. Aynı bütünün parçaları, aynı binanın tuğlaları, aynı “Bir”in yansımaları, tevhid ile gelen vahdetin temsilcileri oldular. Namazda kibleye dönerken, Kâbe’de tavaf ederken, Arafat’ta vakfeye dururken ümmet olmanın, bir ve beraber olmanın en güzel örneklerini sergilediler.

Kardeşlerim,

Ancak bugün içinde yaşadığımız çağın, doğumunu kutladığımız Sevgili Peygamberimizin örnekliğine, önderliğine ve rehberliğine her zamankinden daha çok ihtiyacı var. Bugün onu okumaya, onu anlamaya, dahası yaşamaya ihtiyacımız var. Onu tanımanın, onu sevmenin sağlayacağı güven ortamına ihtiyacımız var...

Bugün Peygamberimizin dünyaya gelişini, yetim ve öksüz kalışını, çocukluğunu ve çocuklarla ilişkilerini yeniden öğrenmeye ihtiyacımız var. Bugün bir kez daha rahmet Peygamberinin nezih gençliğini, gençlerle iletişimini, gençliğinde haksızlıklarla nasıl mücadele ettiğini bilmeye ihtiyacımız var. Bugün her zamankinden daha çok Peygamberimizin Hz. Hatice validemizle dostluk ve arkadaşlık üzere bina ettiği; vefatından sonra Hz. Aişe validemizle sevgi, ilgi, bilgi ve hikmet üzere inşa ettiği aile yapısını keşfetmeye ve iliklerimize kadar yaşamaya ihtiyacımız var. Bugün bir kez daha onun cahiliye toplumu ile mücadelesini, Medine’yi arayışını, Habeşistan hicretlerini, Akabe görüşmelerini, Taif’te taşlanışını ve yaralar içinde iken “Allah’ım, onlara merhamet et, çünkü onlar bilmiyorlar” deyişini hatırlamaya ihtiyacımız var. Medine’ye hicretini, mescidi inşasını, Evs ve Hazrec’in yıllar yılı süren kavgalarına son verişini, Ensar ve Muhaciri kardeş kılışını, ashâb-ı suffayı anlamaya ihtiyacımız var. Bugün bir kez daha onun,

toplumu gergef gergef ören samimi ve dürüst ilişkilerini öğrenmeye ihtiyacımız var. Bugün bir kez daha onun **“Yetime sahip çıkan, cennette benimle yan yana olacaktır”, “Komşusu açken tok yatan bizden değildir”, “Yanınızda çalışanlar sizin kardeşlerinizdir; yediğinizden yedirin, giydiğinizden giydirin; emeklerinin hakkını alın terleri kurumadan verin”** çağrılarına yeniden kulak vermeye ihtiyacımız var.

Kardeşlerim,

Her biri bir destan olan Bedir, Uhud, Hendek, Hayber ve Tebük’ü okuyup anlamaya ihtiyacımız var. Yahudileri de içine alan Medine Sözleşmesini, Necranlı Hristiyanlara Mescid-i Nebevi’yi ibadet mekânı olarak tahsis edişini, Hudeybiye’de sulh için gösterdiği çabayı, Mekke’nin fethinde Ebu Süfyan’ı, Hind’i ve amcası Hz. Hamza’nın katili Vahşi de dâhil insanları affedişini; Huneyn’de aldığı ganimetleri fakirlere dağıtışını, Veda Haccını, insanlık tarihine altın harflerle yazılan Veda Hutbesini; **“İnsanlar, tarağın dişleri gibi eşittir. Hepiniz Âdem’densiniz, Âdem de topraktır.”** deyişini, **“Kadınlara hayırla muamele edin, onların sizin üzerinizde hakları vardır.”** diye haykırışını, **“En Yüce Dost’a gidiyorum.”** diyerek dünyaya veda edişini ve nihayet **“Gözümün nuru namazı bırakmayın.”** deyişini hatırlamaya ve anlamaya her zamankinden daha çok ihtiyacımız var.

Aziz Kardeşlerim,

Sizler, Peygamberimiz (sas)’in gönlünden hiç eksik olmadınız. O, sizlerden hep “kardeşlerim” diye söz etti. Rabbimden niyazım odur ki, sizlerin gönlünden de Peygamberimiz hiçbir zaman eksik olmasın! Onun kutlu doğumunun ülkemiz, milletimiz, âlem-i İslâm ve tüm insanlık için hayırlara vesile olmasını Rabbimden niyaz ediyorum.

[1] Âl-i İmrân, 3/164.

[2] Müslim, Fedâil, 17.